

— Naruszenie zasady równego traktowania w świetle przepisów decyzji Komisji dotyczącej zatwierdzenia krajowego planu rozdzielania Zjednoczonego Królestwa.

towarowy „QWEBMARK” dla usług z klas 35, 38 i 42 (wspólnotowy znak towarowy nr 1 771 963)

Decyzja Wydziału Unieważnień: Unieważnienie przedmiotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Skarga wniesiona w dniu 6 lipca 2007 r. — Weiler przeciwko OHIM — CISQ (Q2WEB)

(Sprawa T-242/07)

(2007/C 211/83)

Język skargi: niemiecki

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 52 ust. 1 lit. a) w związku z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾, z uwagi na to, że kolidujące znaki towarowe nie są podobne pod względem wyglądu, brzmienia ani też od strony koncepcyjnej, oraz z uwagi na to, że różnice występujące między oznaczeniami wystarczają, aby wykluczyć prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd właściwego kręgu konsumentów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994 L 11, str. 1).

Strony

Strona skarżąca: Dieter Weiler (Pulheim, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci V. von Bomhard, T. Dolde i A. Renck)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: CISQ Federazione Certificazione Italiana Sistemi di Qualità Aziendali

Skarga wniesiona w dniu 11 lipca 2007 — Rzeczpospolita Polska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-243/07)

(2007/C 211/84)

język postępowania: polski

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) o nr R 893/2005-1 z dnia 29 marca 2007 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania przed Sądem, a na wypadek gdyby uczestnik postępowania przed Izłą Odwoławczą przystąpił do sprawy w charakterze interwenienta, obciążenie strony pozwanej i interwenienta kosztami postępowania.

Strony

Strona skarżąca: Rzeczpospolita Polska (Przedstawiciel: E. Ośniecka-Tamecka, pełnomocnik rządu)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: Słowny znak towarowy „Q2WEB” dla towarów i usług z klas 9, 35, 38 i 42 (wspólnotowy znak towarowy nr 2 418 150)

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Skarżący

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: CISQ Federazione Certificazione Italiana Sistemi di Qualità Aziendali

Prawo ze znaku towarowego przysługujące stronie wnoszącej o unieważnienie: Słowny znak towarowy „QWEB” dla towarów i usług z klasy 42 (wspólnotowy znak towarowy nr 1 772 078), graficzny znak towarowy „QWEB” dla usług z klas 35, 38 i 42 (wspólnotowy znak towarowy nr 1 871 201) i słowny znak

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji K 2007/361/WE z dnia 4 maja 2007 r. w sprawie określenia nadwyżki zapasów produktów rolnych innych niż cukier oraz w sprawie skutków finansowych ich eliminacji w związku z przystąpieniem Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji [K(2007) 1979 wersja ostateczna]⁽¹⁾ w części dotyczącej Rzeczpospolitej Polskiej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżona decyzja określiła ilości produktów rolnych, znajdujących się w swobodnym obrocie na terytorium Polski w dniu przystąpienia do Unii Europejskiej, które w ocenie Komisji przekraczały poziom normalnych zapasów tych produktów oraz

obciążała Polskę z tego tytułu „kwotami ze względu na koszty eliminacji nadmiernych ilości [...] produktów”.

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji opierając swoją skargę na dwóch zarzutach: zarzucie braku kompetencji Komisji do podjęcia zaskarżonej decyzji i naruszenia ust. 4 rozdziału 4 załącznika IV do Aktu Przystąpienia⁽²⁾ oraz zarzucie naruszenia zasady proporcjonalności.

W uzasadnieniu pierwszego zarzutu skarżąca podnosi, że przyjmując zaskarżoną decyzję Komisja przekroczyła kompetencje wypływające z ust. 4 rozdziału 4 załącznika IV do Aktu Przystąpienia jako że decyzja ta zmienia uzgodnienia zapisane w Akcie Przystąpienia poprzez ustanowienie sankcji finansowych nieprzewidzianych w tym Akcie. Ponadto skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja jest sprzeczna z zasadą określoną w Akcie Przystąpienia, zgodnie z którą Państwa członkowskie powinny dokonać rzeczywistej eliminacji nadmiernych zapasów produktów rolnych znajdujących się w swobodnym obrocie na ich terytorium w chwili przystąpienia.

W uzasadnieniu zarzutu naruszenia zasady proporcjonalności skarżąca podnosi, że cele zaskarżonej decyzji są wzajemnie sprzeczne, a przy tym nie są prawnie usprawiedliwione. Ponadto, według skarżącej, zaskarżona decyzja nie jest odpowiednim środkiem służącym rozliczeniu kosztów eliminacji nadmiernych zapasów. Skarżąca twierdzi równocześnie, że zaskarżona decyzja zawiera istotne błędy w ustaleniu ilości nadmiernych zapasów znajdujących się w swobodnym obrocie na terytorium Polski oraz że nie uwzględniła ilości zapasów wyeliminowanych przez Polskę na własny koszt po dniu przystąpienia. Zdaniem skarżącej decyzja obciążała Polskę kosztami eliminacji zapasów, które w rzeczywistości nie zostały poniesione przez Wspólnotę, prowadząc w ten sposób do bezpośredniego wzbogacenia Wspólnoty z pokrzywdzeniem Polski. Skarżąca podnosi także, iż przyjęcie zaskarżonej decyzji nie było działaniem koniecznym zważywszy na brak zakłóceń na rynkach rolnych w następstwie przystąpienia Polski do Unii europejskiej oraz ze względu na długi okres czasu, który upłynął od dnia przystąpienia. Zgodnie z twierdzeniami skarżącej, zaskarżona decyzja, mimo iż przyjęta na podstawie Aktu Przystąpienia, nie realizuje żadnego z określonych w nim celów w obszarze rolnictwa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 138, str. 14.

⁽²⁾ Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej, Dz.U. 2003 L 236, str. 33.

Skarga wniesiona w dniu 13 lipca 2007 r. — Campo de Cartagena przeciwko Radzie i Komisji

(Sprawa T-244/07)

(2007/C 211/85)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: S.A.T. „Campo de Cartagena” (Murcia, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat L. Ortiz Blanco)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej i Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- wydanie wyroku uwzględniającego niniejszą skargę o odszkodowanie, wniesioną na podstawie art. 288 WE, i zasądzającego skarżącej odszkodowanie od Rady i Komisji jako dłużników solidarnych w wysokości ogółem 288 238 EUR;
- obciążenie pozwanych instytucji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są takie same jak w sprawie T-217/07 Las Palmeras przeciwko Radzie i Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 13 lipca 2007 r. — Virsa przeciwko Radzie i Komisji

(Sprawa T-245/07)

(2007/C 211/86)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Virsa S. Coop. L. (Murcia, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat L. Ortiz Blanco)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej i Komisja Wspólnot Europejskich